

တရားမအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ တရားသူကြီးချုပ် ဦးအောင်တိုး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသောဦးစန်းတင့်ရီနှင့်ဦးမြင့်အောင်တို့၏ရှေ့တွင်

ဦးအောင်မင်းကြည်ပါ ၊

(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဒေါ်သန်းသန်းဌေး)

နှင့်

ဦးသက်အောင်ပါ ၃ *

အရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် စာချုပ်ပြုလုပ်ပြီး ၆ လကြာလျှင် ရောင်းသူက ပြန်ဝယ်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ ၆ လပြည့်သော်လည်း ပြန်မဝယ်လျှင် ရောင်းသူက ဝယ်သူအားမှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ် ပြုလုပ်လွှဲ အပ်ရန် ဖော်ပြထားခြင်း၊ ထိုစာချုပ်မှာ အရောင်းစာချုပ်မဟုတ် အပေါင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန် ခြင်းရှိ၊ မရှိ၊ အရောင်းစာချုပ်၌ ငွေချေးကြောင်း လုံးဝပေါ်ပေါက် ခြင်းမရှိလျှင် ပြန်လည်ရောင်းချမည်ဆိုသော စည်းကမ်းချက်ပါရှိ ရုံမျှဖြင့် ထိုစာချုပ်ကို အရောင်းစာချုပ်မဟုတ်၊ အပေါင်စာချုပ် ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ စာချုပ်တစ်ခုသည် အရောင်းစာချုပ်ဖြစ်သလား၊ အပေါင်စာချုပ်ဖြစ်သလားဆိုသည့် ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ စာချုပ်၌ ဖော်ပြထားသောစကားရပ်များအပေါ် သာမန်အားဖြင့် အမှီသဟဲပြုကာ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ရောင်းချကြောင်း အတိအလင်းဖော်ပြထားပါက ရောင်းချခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပေါင်နှံခြင်းသာဖြစ်သည်ဟုဆိုလာလျှင် ထိုကဲ့သို့ အဆိုပြုသူအပေါ်၌ ယင်းအဆိုပြုချက်ကို ထင်ရှားအောင်ပြသရန် တာဝန် ကျရောက်ပေသည်။

* ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၂၀
+ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ တရားမထမအယူခံမှုအမှတ် ၇၅ တွင်ချမှတ်ထားသော
၂၉-၁-၂၀၀၂ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုအယူခံမှု။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၈ (က) အရပေါင်နံ့ခြင်း၊ အထမြောက်စေရန် မြီရှင်မြီစားရှိရမည်ဖြစ်ရာ အရောင်းစာချုပ်၌ ငွေချေးကြောင်း လုံးဝပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပါက ပြန်လည်ရောင်းချမည်ဆိုသော စည်းကမ်းချက်ပါရှိနေသည့်အကြောင်းကြောင့် ရောင်းပေါင်ဖြစ်ရမည်ဟု မဆိုသာပေ။

ဒေါ်စန်းနှင့် ဦးအောင်မင်းကြည်တို့ ပြုလုပ်သည့် သက်သေခံအမှတ် (က) စာချုပ်တွင် ငွေချေးကြောင်း လုံးဝပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသဖြင့် ပြန်လည်ရောင်းချမည်ဆိုသော စည်းကမ်းချက်ပါရှိမှုဖြင့် ထိုစာချုပ်ကို အရောင်းစာချုပ်မဟုတ် အပေါင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

သက်သေခံအမှတ် (က) စာချုပ်တွင် စာချုပ်ပြုလုပ်ပြီး ၆ လ ကြာလျှင် ရောင်းသူက ပြန်ဝယ်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ ၆ လပြည့်သော်လည်း ပြန်မဝယ်လျှင် ရောင်းသူက ဝယ်သူအား မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်ပြုလုပ် လွှဲအပ်ရန် ဖော်ပြချက်အရ ထိုစာချုပ်သည် အရောင်းစာချုပ်မဟုတ်ဘဲ အပေါင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု တရားရုံးချုပ်က ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိပေ။

- အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးလှမောင် (ခ) ဦးလှမင်းသိမ်း
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
 - အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးစံတင်
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
- မလာ

ရှမ်းပြည်နယ်တရားရုံး (အရှေ့ပိုင်း) ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃ တွင်အယူခံတရားလိုများဖြစ်ကြသော ဦးအောင်မင်းကြည်နှင့် ဒေါ်သန်းသန်းဌေးတို့က အယူခံတရားပြိုင်များဖြစ်ကြသော ဦးသက်အောင်၊ ဒေါ်စန်းနှင့် ခင်နှင်းသက်တို့အပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း အတည်ပြုဆောင်ရွက်၍ မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိ နှစ်ထပ်တိုက်အဆောက်အဦကို လက်ရောက်ရလို့မစွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီရရှိသည်။ ပြည်နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ဦးသက်အောင်တို့က မကျေနပ်၍ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၇၅ တွင်အယူခံဝင်ရောက်ရာ တရားရုံးချုပ်က ပြည်နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍

၂၀၀၂
ဦးအောင်မင်းကြည်
ပါ ၂
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရလူ
ဒေါ်သန်းသန်းဌေး)
နှင့်
ဦးသက်အောင်
ပါ ၃

အိမ်နှင့်မြေတန်ဖိုးသင့်ငွေကျပ် ၃၁ သိန်းကို အတိုးဖြင့်ပေးအပ်စေရန် ပြင်ဆင်၍ ဒီကရီချမှတ်သည်။ ဦးအောင်မင်းကြည်တို့က တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်ပေးရန် လျှောက်ထားသည့်အခါ တရားရုံးချုပ် အထူးခုံရုံးက အောက်ဖော်ပြပါပြဿနာကို အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာ ရန်အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

၁။ မူလအရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် မိခင်နှင့်အတူသမီး ခင်နှင်းသက်ကလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းမရှိဘဲ အမည်ဖော်ပြ ပါရှိရုံမျှဖြင့် နောက်ထပ်ပြုလုပ်သောစာချုပ်အရ မိခင် အပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေရန်နှင့် လက် ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။

၂။ သက်သေခံ (က) စာချုပ်တွင် စာချုပ်ပြုလုပ်ပြီး (၆) လ ကြာလျှင် ရောင်းသူကပြန်ဝယ်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ (၆) လပြည့် သော်လည်း ပြန်မဝယ်လျှင် ရောင်းသူက ဝယ်သူအား မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်ပြုလုပ်လွှဲအပ်ရန် ဖော်ပြချက် အရ အရောင်းစာချုပ်မဟုတ်ဘဲ အပေါင်စာချုပ်ဖြစ်သည် ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်မှာ မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။

အယူခံတရားလို ဦးအောင်မင်းကြည်တို့က တာချီလိတ်မြို့၊ မကာ တိုခင်းရပ်ကွက်၊ မြို့ကွက်သစ်အပိုင်း (ဃ)၊ အကွက်အမှတ် ၂၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၃၅ ရှိမြေကွက်နှင့်ထိုမြေပေါ်ရှိ နှစ်ထပ်တိုက်အဆောက်အဦကို အမည် ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သူ ဒေါ်စန်းက ၈-၁၂-၉၇ နေ့တွင် ဘတ်ငွေ၃၅၀၀၀၀/- ဖြင့် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ချုပ်ဆို၍ ရောင်းချသဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ စာချုပ်ပြုလုပ်သည့်နေ့မှ ၆ လအတွင်း ဒေါ်စန်းကပြန်လည်ဝယ်ယူခြင်း မပြုလျှင် အပြီးအပိုင်ရောင်းပြီးသကဲ့သို့မှတ်ယူ၍ ဝယ်သူတရားဝင်အမည် ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သည်အထိ ရောင်းသူကဆောင်ရွက်ပေးရန် အရောင်း အဝယ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုပြီး မြန်မာငွေကျပ် ၃၁၀၀၀၀၀/- နှင့်ညီမျှသော ဘတ်ငွေ ၃၅၀၀၀၀/- ကိုလည်းပေးချေခဲ့ကြောင်း၊ ၆ လပြည့်သော်လည်း ရောင်းသူများက စာချုပ်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန်ပျက်ကွက်သဖြင့် ပဋိ ညာဉ်အတိုင်း အတည်ပြုဆောင်ရွက်၍ မြေနှင့်တိုက်ကို လက်ရောက်ပေး အပ်စေရန် သို့မဟုတ် ငွေကျပ် ၃၁ သိန်းကို နစ်နာကြေးနှင့်တကွ ရလို

ကြောင်း အဆိုပြုသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များက အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို အမှန်တကယ် ရောင်းချခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဘတ်ငွေ ၃၅၀၀၀၀/- ကိုအသုံးလို၍ မြေနှင့်တိုက် ကို အပေါင်ထားကာ တစ်လလျှင် မြေကွက်တန်ဘိုး ၈% နှင့်ညီမျှသော အတိုးပေး၍ ချေးယူပြီးဟန်ဆောင်အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုခြင်းဖြစ် ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို မူလဝယ်ယူစဉ်က အရွယ်မရောက် သေးသူ မခင်နှင်းသက်လည်းပါဝင်၍ မိခင်ဒေါ်စန်းနှင့်ပူးတွဲပိုင်ဆိုင် ကြောင်း၊ သမီးကိုယ်စား မိခင်ကရောင်းချပေါင်နှံခြင်းမပြုနိုင်၍ ဒေါ်စန်း က ဦးအောင်မင်းကြည်တို့အား ရောင်းချသည့် အရောင်းစာချုပ်မှာ ပျက် ပြယ်ကြောင်း ချေပသည်။

ပြည်နယ်တရားရုံးက သက်သေခံအမှတ် (က) အရောင်းအဝယ် စာချုပ်သည် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထား ခိုင်မာစွာ တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိ၍ ဟန်ဆောင်ချုပ်ဆိုထားသော စာချုပ်မဟုတ်ဘဲ ရောင်းချရန်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ချုပ်ဆိုထားသောစာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ပြီး အချင်းဖြစ်မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိ နှစ်ထပ်တိုက်အဆောက်အအုံနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်တို့ကို အယူခံတရားပြိုင်တို့က တရားဝင်မှတ်ပုံ တင် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုကာ အယူခံတရားလိုတို့အား လွှဲပြောင်း ပေးအပ်စေရန် အနိုင်ဒီကရီချမှတ်သည်။

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ကသက်သေခံအမှတ် (က) စာချုပ်သည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၈ (ဂ) တွင်ပြဋ္ဌာန်းသည့် စည်း ကမ်းချက်ထား၍ ရောင်းချသောအပေါင်စာချုပ်ဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှား ကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို မူလပိုင်ရှင်ထံမှ ဝယ်ယူ စဉ်က အရွယ်မရောက်သေးသည့်သမီး မခင်နှင်းသက်နှင့်အတူဝယ်ခဲ့၍ မခင်နှင်းသက်မှာ ဒေါ်စန်းနှင့်အတူပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ရောင်း ချလျှင်လည်း ဒေါ်စန်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရနိုင်သည့် အချိုးဝေစုအတွက်သာ အတည်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်၍ ပြည်နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားလိုများသည် အယူခံတရားပြိုင်များ သို့ အိမ်နှင့်မြေတန်ဘိုးသင့်ငွေကျပ် ၃၀၀၀၀၀/- ကိုမူလရုံးတွင် တရားစွဲ ဆိုသည့်နေ့မှ တရားရုံးချုပ်က ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့အထိ ငွေ ၁၀၀/- အပေါ်တစ်နှစ်လျှင် ၉/- နှုန်းအတိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ စုစုပေါင်းငွေ အပေါ်တွင် တရားရုံးချုပ်က ဒီကရီချမှတ်သည့်နေ့မှ ငွေအကြေပေးအပ်

၂၀၀၂
ဦးအောင်မင်းကြည်
ပါ ၂
(၄င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရယူ
ဒေါ်သန်းသန်းဌေး)
နှင့်
ဦးသက်အောင်
ပါ ၃

ပါ ၂
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရပ်
ဒေါ်သန်းသန်းဌေး)
နှင့်
ဦးသက်အောင်
ပါ ၃

သည့်နေ့အထိငွေ ၁၀၀/- အပေါ်တစ်နှစ်လျှင် ၉/- အတိုးဖြင့်လည်း
ကောင်း ပေးအပ်စေရန် ပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက အမှတ် ၁ အယူခံတရားပြိုင်
ဦးသက်အောင်၊ အမှတ် ၂ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်စန်း၊ အမှတ် ၃ အယူခံ
တရားပြိုင် မခင်နှင်းသက်တို့၏ အစစ်ခံချက်များအရလည်းကောင်း၊ အမှု
တွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံအထောက်အထားများအရလည်းကောင်း၊
အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ရောင်းချသူအမှတ် ၂ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်စန်းက
တစ်ဖက်၊ ဝယ်ယူသူအယူခံတရားလို ဦးအောင်မင်းကြည်ကတစ်ဖက်
သက်သေခံအမှတ် (က) “နှစ်ဦးသဘောတူအိမ်/မြေကွက်အရောင်းအဝယ်
စာချုပ်” ကိုပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးအောင်မိုးထံမှ အမှတ် ၂ အယူခံတရား
ပြိုင် ဒေါ်စန်းဝယ်ယူခဲ့သော မူလအရောင်းအဝယ်စာချုပ် သက်သေခံ
အမှတ် (ဂ) တွင် မခင်နှင်းသက်ဟူ၍ အမည်ဖော်ပြပါရှိရုံမျှသာဖြစ်ပြီး
ယင်းဖော်ပြပါရှိသည့် အမည်မှာလည်းအမည်မှားကို ဖော်ပြထားကြောင်း၊
ယင်းသက်သေခံအမှတ် (ဂ) စာချုပ်အရ အမှတ် ၃ အယူခံတရားပြိုင်
မခင်နှင်းသက်သည် ဝယ်ယူသူအဖြစ်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ မဟုတ်ကြောင်း
ထင်ရှားပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် အယူခံတရားလို ဦးအောင်မင်းကြည်နှင့်
အမှတ် ၂ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်စန်းတို့ပြုလုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသော သက်သေ
ခံအမှတ် (က) အရောင်းအဝယ်ပဋိညာဉ်စာချုပ်အရ အယူခံတရားလိုမှ
အမှတ် ၂ အယူခံတရားပြိုင် ရောင်းချသူဒေါ်စန်းအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း
ဆောင်ရွက်ပေးစေရန်နှင့် လက်ရောက်ရလိုကြောင်းကို သီးခြားသက်သာ
ခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ အရ ဥပဒေနှင့်အညီ တရားစွဲဆိုဆောင်ရွက်ခဲ့
ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် သက်သေများအား စစ်ဆေးခဲ့ရာတွင်
တရားလိုနှင့် ဦးတင်ဌေး (လိုပြ-၁)၊ ရယကဦးမြသိန်း (လိုပြ ၂)၊ ဦးသန်းညွန့်
(လိုပြ-၃) တို့က သက်သေခံအမှတ် (က) အရောင်းအဝယ်စာချုပ်အား
၎င်းတို့ရှေ့မှောက်တွင် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုး၍ ရောင်းသူ
ဒေါ်စန်းနှင့် ဝယ်ယူဦးအောင်မင်းကြည်တို့ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးကာ
အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ပြုလုပ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုကြပြီး အယူခံ
တရားပြိုင်များအနေနှင့်လည်း အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မဟုတ်ကြောင်း၊
အပေါင်စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြသနိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိခဲ့သည့်
မှာ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်လျက်ရှိကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (က) အဖြစ်
တင်ပြခဲ့သော အိမ်၊ မြေကွက်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ပါ သဘောတူပဋိ

ညောင်အရ စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်နေ့မှစ၍ နောက် ၆ လကြာသည့်တိုင် ရောင်း
သူမှပြန်လည်ဝယ်ယူနိုင်ခြင်းမရှိပါက အပြီးအပိုင်ရောင်းချသကဲ့သို့ မှတ်
ယူရမည်ဖြစ်ပြီး ဝယ်ယူသူတရားဝင်အမည်ပေါက်ပိုင်သည်အထိ သို့မဟုတ်
ဝယ်ယူသူဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်း ရောင်းသူကလိုက်ပါဆောင်ရွက်ပေးရမည်
ဟူ၍ သဘောတူပဋိညာဉ်ပါရှိခဲ့ရာ စာချုပ်ချုပ်ဆိုပြီးနောက် ၆ လပြည့်
ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ဒေါ်စန်းအနေနှင့် ပြန်လည်ဝယ်ယူရန်အတွက် ဆောင်
ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိသည့်အတွက် အချင်းဖြစ်စာချုပ်သည် အရောင်းစာချုပ်
မဟုတ် အပေါင်စာချုပ်သာဖြစ်သည်ဟု တရားရုံးချုပ်က သုံးသပ်ခြင်းမှာ
မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်နှင့် ၎င်းတို့၏ရှေ့နေ လာရောက်လျှောက်လဲ
တင်ပြခြင်းမပြုပေ။

အချင်းဖြစ် တာချီလိတ်မြို့၊ မကာဟိုခမ်းရပ်ကွက်၊ မြို့ကွက်သစ်
အပိုင်း (ဃ)၊ အကွက်အမှတ် ၂၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၃၅ ဧရိယာ ၀. ၀၅၅
ဧကရှိ မြေကွက်နှင့်မြေပေါ်ရှိ နှစ်ထပ်တိုက်အဆောက်အအုံကို ဒေါ်စန်းက
အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သည် အဆိုပါမြေနှင့်မြေပေါ်ရှိနေအိမ်ကို ဒေါ်စန်းက
ဦးအောင်မင်းကြည်တို့အား သက်သေခံအမှတ် (က) နှစ်ဦးသဘောတူ
အိမ်မြေကွက်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ဖြင့် ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၈
ရက်နေ့ကရောင်းချခဲ့သည့်စာချုပ်တွင် ဒေါ်စန်းတရားဝင်အမည်ပေါက်
ပိုင်ဆိုင်သော အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် မြေကွက်ပေါ်ရှိနေအိမ်ကို ဦးအောင်
မင်းကြည်တို့ တန်ဘိုးငွေ ၃၅၀၀၀၀ ဘတ် (ထိုင်းဘတ်ငွေ သုံးသိန်းငါး
သောင်းတိတိ) ဖြင့်အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ရောင်းသူ ဒေါ်စန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် အိမ်ကို
ဦးအောင်မိုးဆိုသူထံမှ သက်သေခံအမှတ် (ဂ) နှစ်ဦးသဘောတူအိမ်မြေ
အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သက်သေခံအမှတ်
(ဂ) စာချုပ်တွင် အိမ်မြေကွက်ဝယ်ယူအဖြစ် (၁) ဒေါ်စန်း၊ (၂) မခင်နှင်း
သက်ဟုဖော်ပြထားသော်လည်း မခင်နှင်းသက် လက်မှတ်ရေးထိုးထား
သည်ကိုမတွေ့ရှိရပေ။

အယူခံတရားပြိုင် ဦးသက်အောင်နှင့် ဒေါ်စန်းတို့က အချင်းဖြစ်
မြေကိုဝယ်ယူစဉ်က ဒေါ်စန်းနှင့်သမီးအရွယ်မရောက်သေးသူ ခင်နှင်းသက်
တို့ဖြစ်ကြ၍ ဒေါ်စန်းနှင့် မခင်နှင်းသက်တို့ နှစ်ဦးပိုင်ကြောင်း ချေပတင်ပြ
သော်လည်း ဒေါ်စန်းက ရုံးရှေ့အစစ်ထွက်ဆိုရာ၌ အောက်ပါအတိုင်း

၂၀၀၂
ဦးအောင်မင်းကြည်
ပါ ၂
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဒေါ်သန်းသန်းဌေး)
နှင့်
ဦးသက်အောင်
ပါ ၃

၂၀၀၂
ဦးအောင်မင်းကြည်
ပါ ၂
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရလူ
ဒေါ်သန်းသန်းဌေး)
နှင့်
ဦးသက်အောင်
ပါ ၃

ထွက်ဆိုသည်-

“ ကျွန်မအနေနှင့်ရုံးရှေ့သို့ သက်သေခံ (၈) နှစ်ဦးသဘောတူ အိမ်မြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို ၃-၁၀-၉၃ နေ့ကအရောင်း အဝယ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့ရာတွင် ကျွန်မ၏သမီးအမည်ကို ထည့် သွင်းဖော်ပြရုံမျှသာဖြစ်ပါသည်။ ဝယ်ယူသူအဖြစ် လက်မှတ်ရေး ထိုးခြင်း၊ မခင်နှင်းသက်အား လက်ဗွေနှိပ်ရခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ မခင် နှင်းသက်မှာ အသက်ငယ်သေးသဖြင့် မဆောင်ရွက်ခဲ့ရခြင်းဖြစ် ပါသည်။ အဆိုပါ သက်သေခံ (၈) အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင် စာချုပ်၌ ကျွန်မအနေနှင့် အရွယ်မရောက်သေးသူ မခင်နှင်းသက် ၏ကိုယ်စား အုပ်ထိန်းသူမိခင်အနေနှင့် လက်မှတ်ရေးထိုးဆောင် ရွက်ခဲ့ရခြင်းမရှိပါ။ x x x သက်သေခံ (၈) အရောင်းအဝယ် စာချုပ်အရ ကျွန်မသမီး မခင်နှင်းသက်အနေနှင့် တရားဝင်ဝယ် ယူပိုင်ဆိုင်သူမဟုတ်သဖြင့် ကျွန်မသမီးအမည်နှင့် မပိုင်ဆိုင်သော အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှာ ကျွန်မတစ်ဦးတည်းအမည်ပေါက် ပိုင်ဆိုင် ခဲ့သည်ဆိုလျှင် မှန်ပါသည်။ သက်သေခံ (၉) x x x မြေယာ ပုံစံ (၁၀၅) အရယနေ့တိုင် ကျွန်မဒေါ်စန်းအမည်ဖြင့် တစ်ဦး တည်းအမည်ပေါက် ပိုင်ဆိုင်လျက်ရှိသည်ဆိုလျှင် မှန်ပါသည်။” မခင်နှင်းသက်ကလည်း အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ဆိုအစစ်ခံထား

သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်-

“ သက်သေခံ (၈) အရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် ဝယ်ယူသူအဖြစ် မိခင်ဒေါ်စန်းတစ်ဦးတည်းကသာ ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ကျွန်မ အနေဖြင့် ယင်းမြေကွက်၏ ဝယ်ယူသူအဖြစ်ပါဝင်လက်မှတ်ရေး ထိုးခဲ့ရခြင်း၊ လက်ဗွေနှိပ်ခဲ့ရခြင်းများမရှိပါ။ x x x ကျွန်မ အမည်အမှန်မှာ မခင်နှင်းသက်ဖြစ်ပြီး x x x သက်သေခံ (၈) စာချုပ်ပေါ်တွင် မခင်သက်နှင်းဟု ဖော်ပြထားသည့် အမည် မှာမမှန်ကန်ပါ။ မှားပါသည်။”

ဒေါ်စန်းနှင့် မခင်နှင်းသက်တို့ ထိုထွက်ဆိုချက်များအရ သက်သေ ခံအမှတ် (၈) စာချုပ်တွင် မခင်သက်နှင်းဟု အမည်ပါသော်လည်း အမှန် တကယ်မှာ ဒေါ်စန်းတစ်ဦးတည်းက ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်ပြီး ဒေါ်စန်းတစ်ဦး တည်းက အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း အငြင်းပွားဘွယ်မရှိချေ။

ဒေါ်ခင်ခင်ကြွယ် နှင့် ဒေါ်တင်တင်ကြွယ်အမှု^(၁) တွင် သား
သမီး၏ အမည်ကို မိဘအမည်နှင့်တွဲဘက်ပြီး မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော
ပစ္စည်းကို မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့စေကာမူ ထိုသို့သောစာချုပ်
ရှိကာမျှဖြင့် အဆိုပါပစ္စည်းရှိ အခွင့်အရေးကို ၄င်းသားသမီးအား
ပေးကမ်းပြီးဖြစ်သည် ဟုလည်းမယူဆနိုင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

ထို့ကြောင့် သက်သေခံအမှတ် (ဂ) အရောင်းစာချုပ်တွင်ထိုစဉ်က
အရွယ်မရောက်သေးသူ မခင်နှင်းသက်အမည်ပါရှိနေစေကာမူ ထိုပစ္စည်းရှိ
အခွင့်အရေးကို မခင်နှင်းသက်ရရှိခြင်းမရှိပေ။

သို့ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို ဒေါ်စန်းသာပိုင်ဆိုင်သဖြင့်
နောက်ထပ်ပြုလုပ်သော သက်သေခံအမှတ် (ဂ) စာချုပ်အရ ဦးအောင်
မင်းကြည်တို့က ဒေါ်စန်းအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေရန်
နှင့်လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုခွင့်ရှိခြင်းမှာ ယုံမှားဘွယ်မရှိပေ။

ဒေါ်စန်းနှင့် ဦးအောင်မင်းကြည်တို့ ပြုလုပ်ထားသည့်သက်သေ
ခံအမှတ် (က) နှစ်ဦးသဘောတူအိမ်၊ မြေကွက်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်
တွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြချုပ်ဆိုထားကြသည်-

- “ (၁) စာချုပ်ပါသဘောတူညီထားသောအိမ်၊ မြေကွက်တန်ဖိုးငွေ
အားလုံးကို ယနေ့စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်နေ့တွင် ဝယ်ယူသူမှ
ပေးချေရာ ရောင်းသူကလက်ခံရရှိကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။
- (၂) ဤစာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်နေ့မှစ၍ နောက် (၆) လအတွင်း
ရောင်းသူဒေါ်စန်းမှ ပြန်လည်ဝယ်ယူရမည်၊ ယင်းသို့ပြန်
လည်ဝယ်ယူခြင်းအတွက် ဝယ်ယူသူဦးအောင်မင်းကြည်က
ပြန်လည်ရောင်းချပေးရမည်။
- (၃) ထိုသို့ပြန်လည်ရောင်းဝယ်ပြုလုပ်သည့်အခါ မူလစာချုပ်ပါ
အိမ်၊ မြေကွက်တန်ဖိုးငွေ x x x အပြင် နစ်နာမှုအနေ
ဖြင့် တစ်လလျှင် မြေကွက်တန်ဖိုး၏ ၈% နှင့်ညီမျှသောငွေ
ကို ဒေါ်စန်းမှ ဦးအောင်မင်းကြည်သို့ ပေးရမည်။
- (၄) ဤစာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့်နေ့မှစ၍ နောက် (၆) လပြည့်သည့်
တိုင် ရောင်းသူမှပြန်လည်ဝယ်ယူနိုင်ခြင်းမရှိပါက အပြီး
အပိုင်ရောင်းချသကဲ့သို့ မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ပြီး ဝယ်ယူသူ
တရားဝင်အမည်ပေါက်ပိုင်သည်အထိ သို့မဟုတ် ဝယ်ယူ

(၁) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး စာ-၅၉၉

သူဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်း ရောင်းသူကလိုက်ပါဆောင်ရွက်ပေး
ရမည်။”

စာချုပ်တစ်ခုသည် အရောင်းစာချုပ်ဖြစ်သလား၊ အပေါင်စာချုပ်
ဖြစ်သလားဆိုသည့် ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ စာချုပ်၌ဖော်ပြထားသော
စကားရပ်များအပေါ် သာမန်အားဖြင့်အမှီသဟဲပြုကာ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်
သည်။ ရောင်းချကြောင်းအတိအလင်း ဖော်ပြထားပါက ရောင်းချခြင်း
မဟုတ်ဘဲ ပေါင်နှံခြင်းသာဖြစ်သည်ဟုဆိုလာလျှင် ထိုကဲ့သို့အဆိုပြုသူ
အပေါ်၌ ယင်းအဆိုပြုချက်ကို ထင်ရှားအောင်ပြသရန် တာဝန်ကျရောက်
ပေသည်။

ယခုအမှုတွင် သက်သေခံအမှတ် (က) စာပိုဒ် (၄) ပါစကားရပ်
များအရ ဝယ်ယူသူတရားဝင်အမည်ပေါက် ပိုင်ဆိုင်သည်အထိ ရောင်းသူ
က ဆောင်ရွက်ပေးမည်ဟူသော သဘောတူညီမှုမှာ အမှန်တကယ်
အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ရန် ရည်ရွယ်ချုပ်ဆိုသော စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း
ညွှန်ပြရာရောက်သည်။ စာချုပ်ပြုလုပ်စဉ်က အသိသက်သေအဖြစ် ဆောင်
ရွက်ခဲ့သော မကာဟိုခမ်းရပ်၊ ရယကအဖွဲ့ဝင် ဦးမြသိန်း (လိုပြ-၂)၊
ဦးသန်းညွန့် (လိုပြ-၃) တို့ကလည်း ပေါင်နှံခြင်းမဟုတ် ရောင်းချခြင်းသာ
ဖြစ်သည်ဟု ထွက်ဆိုထားကြသည်။ ဒေါ်စန်းတို့က ပေါင်နှံခြင်းဖြစ်ကြောင်း
သက်သေထင်ရှားပြသနိုင်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် သက်သေခံအမှတ် (က)
စာချုပ်တွင် စာပိုဒ် (၂) နှင့် (၃) စည်းကမ်းချက်များကို ထည့်သွင်းချုပ်
ဆိုရုံမျှဖြင့် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မဟုတ် အပေါင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု
ကောက်ယူဆုံးဖြတ်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

နိုင်ငံတော်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဘဏ် နှင့် သခင်ပေါ်ညွန့်
အမှု(၂) တွင်ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၈ (ဂ) ၏ခြွင်းချက်အရ
အရောင်းစာချုပ်တွင် ဝယ်ယူကရောင်းသူအား ပြန်လည်ရောင်းမည်ဆို
သော စည်းကမ်းချက်ပါသည့်အကြောင်းကြောင့် ထိုစာချုပ်သည် အရောင်း
စာချုပ်မဟုတ်ဘဲ အပေါင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု မလွဲမသွေကောက်ယူရမည်
ဟုအဓိပ္ပါယ်မပေါက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၈ (ဂ) အရပေါင်နှံခြင်း
အထမြောက်စေရန် မြီရှင်မြီစားရှိရမည်ဖြစ်ရာ အရောင်းစာချုပ်၌ ငွေ
ချေးကြောင်း လုံးဝပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပါက ပြန်လည်ရောင်းချမည်ဆိုသော

(၂) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး စာ-၇၀၀

စည်းကမ်းချက်ပါရှိနေသည့် အကြောင်းကြောင့် ရောင်းပေါင်ဖြစ်ရမည်ဟု မဆိုသာပေ။

ဒေါ်စန်းနှင့် ဦးအောင်မင်းကြည်တို့ပြုလုပ်သည့် သက်သေခံ အမှတ် (က) စာချုပ်တွင် ငွေချေးကြောင်းလုံးဝပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသဖြင့် ပြန်လည်ရောင်းချမည်ဆိုသော စည်းကမ်းချက်ပါရှိမှုဖြင့် ထိုစာချုပ်ကို အရောင်းစာချုပ်မဟုတ် အပေါင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

သက်သေခံအမှတ် (က) စာချုပ်တွင် စာချုပ်ပြုလုပ်ပြီး ၆ လ ကြာလျှင် ရောင်းသူကပြန်ဝယ်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ ၆ လပြည့်သော်လည်း ပြန်မဝယ်လျှင် ရောင်းသူကဝယ်သူအား မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်ပြုလုပ် လွှဲအပ်ရန် ဖော်ပြချက်အရ ထိုစာချုပ်သည် အရောင်းစာချုပ်မဟုတ်ဘဲ အပေါင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု တရားရုံးချုပ်က ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိပေ။

သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (ဂ) တွင် ဆောင်ရွက် ရန် သဘောတူသည့်ကိစ္စမှာ မဆောင်ရွက်သည့်တွက် ငွေကြေးအားဖြင့် လျော်ကြေးပေးသော်လည်း လုံလောက်သည့်သက်သာခွင့် မရနိုင်သည့် ကိစ္စဖြစ်လျှင် ယင်းပဋိညာဉ်ကို သီးခြားအတည်ပြုလုပ်ခွင့်ရှိကြောင်း ပြဌာန်းထားသည်။

ယင်းပုဒ်မပါ ရှင်းလင်းချက်တွင် ဆန့်ကျင်သည့်သက်သေ အ ထောက်အထားထင်ရှားမပြသနိုင်ပါက မရွေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းအား လွှဲပြောင်းပေးရန် ပဋိညာဉ်ကို ဖောက်ဖျက်ခြင်းအတွက် ငွေကြေးအားဖြင့် လျော်ကြေးပေးသော်လည်း လုံလောက်သည့်သက်သာခွင့်မရနိုင်ဟု မှတ်ယူ ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းဖော်ပြထားသည်။ ဦးသက်အောင်၊ ဒေါ်စန်း တို့နှင့် ဦးအောင်မင်းကြည်တို့သည် မရွေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို လွှဲ ပြောင်းရောင်းချရန် ပဋိညာဉ်ပြုလုပ်ထားသည်ဖြစ်ရာ ဆန့်ကျင်သည့် သက်သေအထောက်အထား မတင်ပြနိုင်သဖြင့် ဦးသက်အောင်နှင့်ဒေါ်စန်း တို့က ယင်းပဋိညာဉ်ကို ဖောက်ဖျက်မှုအတွက် ငွေကြေးအားဖြင့် လျော် ကြေးပေးသော်လည်း ဦးအောင်မင်းကြည်တို့အတွက် လုံလောက်သည့် သက်သာခွင့်ရနိုင်မည်မဟုတ်သောကြောင့် သီးခြားသက်သာခွင့်အက် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (ဂ) အရပဋိညာဉ်အတိုင်း အတည်ပြုဆောင်ရွက်ပေးရ မည်ဖြစ်သည်။

၂၀၀၂
ဦးအောင်မင်းကြည်
ပါ ၂
(၄င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဒေါ်သန်းသန်းဌေး)
နှင့်
ဦးသက်အောင်
ပါ ၃

၂၀၂
ဦးအောင်မင်းကြည်
ပါ ၂
(၄င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဒေါ်သန်းသန်းဌေး)
နှင့်
ဦးသက်အောင်
ပါ ၃

ဦးမြအောင် နှင့် ဦးဝမ်စွိ (ခ) တန်ဝမ်စွိပါ (၇)အမှု^(၃) နှင့်
ဦးအဘတ်စ် နှင့် ဦးအောင်ထိုက်အမှု^(၄) တို့ကိုရည်ညွှန်းသည်။

ထို့ကြောင့်ကြားနာလျက်ရှိသည့် ပြဿနာများကို အောက်ပါ
အတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

၁။ မူလအရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် မိခင်နှင့်အတူသမီး
မခင်နှင်းသက်က လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်းမရှိဘဲ အမည်ဖော်
ပြရုံမျှဖြင့် နောက်ထပ်ပြုလုပ်သောစာချုပ်အရ မိခင်အပေါ်
ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေရန်နှင့် လက်ရောက်ရ
လိုကြောင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊

၂။ သက်သေခံ (က) စာချုပ်တွင် စာချုပ်ပြုလုပ်ပြီး ၆ လကြာ
လျှင် ရောင်းသူကပြန်ဝယ်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ ၆ လပြည့်သော်
လည်း ပြန်မဝယ်လျှင် ရောင်းသူကဝယ်သူအား မှတ်ပုံတင်
အရောင်းစာချုပ် ပြုလုပ်လွှဲအပ်ရန် ဖော်ပြချက်အရ
အရောင်းစာချုပ်မဟုတ်ဘဲ အပေါင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု
ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက်မှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး
တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်၍ ရှမ်းပြည်နယ်
တရားရုံး (အရှေ့ပိုင်း) ၏စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်
စရိတ်နှင့်တကွ ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရှေ့နေခကျပ် ၃၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

(၃) ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး စာ-၁၁၆
(၄) ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး စာ-၆၈